

Autoreferat

1. Imię i nazwisko.

Anna Olga DZIURNY

14.07.1984 Warszawa

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

2.1. Tytuł: mgr ekonomii w specjalności logistyka; Wydział Strategiczno-Obrony, Akademia Obrony Narodowej, Warszawa 2008 r.

2.2. Stopień: doktor w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie, Wydział Bezpieczeństwa Akademia Obrony Narodowej, Warszawa 2012 r.; Tytuł rozprawy: „Model bezpieczeństwa ekonomicznego Rzeczypospolitej Polskiej w warunkach globalnych i regionalnych zagrożeń oraz wyzwań cywilizacyjnych”; promotor: prof. dr hab. Piotr Sienkiewicz.

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

3.1. Instytut Logistyki, Wydział Zarządzania i Dowodzenia, Akademia Obrony Narodowej (Akademia Sztuki Wojennej); adiunkt w Instytucie Logistyki (od września 2014 r. do września 2017 r.)

3.2. Instytut Socjologii, Wydział Nauk Historycznych i Społecznych, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego; wykładowca na umowę zlecenie (od października 2012 r. do lutego 2016 r.)

3.3. Instytut Socjologii, Wydział Nauk Historycznych i Społecznych, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego; adiunkt w Zakładzie Zarządzania (od października 2017 r. do września 2019 r.)

3.4. Instytut Ekonomii i Finansów, Wydział Społeczno-Ekonomiczny, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego; adiunkt w Katedrze Zarządzania (od października 2019 r. do chwili obecnej)

3.5. Instytut Pracy i Spraw Socjalnych; specjalista ds. prognozowania w projekcie „System prognozowania polskiego rynku pracy” nr POWR.02.04.00-00-0083 (zatrudnienie na pół etatu od lipca 2020 r. do kwietnia 2022 r.)

3.6. Centrum Gospodarki Światowej, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego; ekspert (od 2022 r. do chwili obecnej)

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.

Problemy globalizacji i regionalizacji, z którymi ma do czynienia ludzkość na całym świecie, w skali przybierającej w wielu jego obszarach zagrożenia dla bezpiecznej jego przyszłości, zwróciły moją uwagę na funkcjonowanie Klubu Rzymskiego jako instytucji opiniotwórczej i prognostycznej. Impulsem do tego był dyskurs o weryfikacji sporządzanych dla tej instytucji i przez nią prognoz rozwojowych świata na łamach pierwszego jej raportu (*Granice wzrostu*). Ukierunkowały one moje zainteresowania na dwie kwestie: z jednej strony – na określenie realizmu prognoz i założeń modeli rozwoju świata przedstawionych zarówno w pierwszym raporcie, jak i w kolejnych raportach Klubu Rzymskiego, z drugiej zaś – na możliwość wykorzystania dorobku metodologicznego i merytorycznego tych dokumentów przez nauki o bezpieczeństwie do rozpoznania, prognozowania i modelowania krajowego i narodowego środowiska bezpieczeństwa.

Przesłanki te skłoniły mnie do refleksji o charakterze teoretycznym i praktycznym. Mimo że głównie odnosiły się one globalnych i regionalnych zagrożeń dla społeczeństwa światowego, w swej istocie dotyczą poczucia bezpieczeństwa ludzi w skali makro, mezo i mikro. Oznacza to, iż ich przydatność może i powinna być również wykorzystana przez nauki o bezpieczeństwie, zwiększając znacznie ich obszar badawczy. Ta przesłanka stała się podstawą do uzupełnienia i poszerzenia rozważań przedstawionych w pierwszym wydaniu monografii (*Realizm prognoz i założeń modeli rozwoju świata według raportów Klubu Rzymskiego*, Wydawnictwo Naukowe UKSW, Warszawa 2020, ss. 292; ISBN 978-83-8090-779-9; e-ISBN 978-83-8090-780-5) i uwzględnienia jej w drugim wydaniu monografii pod tytułem *Realizm prognoz rozwoju świata przedstawionych w raportach Klubu Rzymskiego. Implikacje dla nauk o bezpieczeństwie* (Wydawnictwo Naukowe UKSW, Warszawa 2023, ss. 442; ISBN 978-83-8281-326-5; e-ISBN 978-83-8281-327-2).

Uznaję, że przedstawiona w tej formie monografia stanowi moje najważniejsze osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 227 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).

Monografia składa się ze wstępu, z czterech rozdziałów, zakończenia, bibliografii oraz wykazu schematów, tabel i wykresów.

W rozdziale pierwszym – *Podstawy analizy systemowej modeli rozwojowych Klubu Rzymskiego* – przedstawiono istotę analizy systemowej oraz jej przydatność do rozpoznania konstrukcji modeli rozwoju społeczno-gospodarczego świata i oceny realizmu formułowanych prognoz zagrożeń dla bezpiecznego społeczno-gospodarczego rozwoju świata. Rozważania w nim prowadzone dotyczą zrozumienia samego procesu modelowania i modeli procesów społeczno-gospodarczych, a także procesów prognozowania i prognoz. Przywołane rozwiązania ściśle powiązane z ideą myśli globalistycznej postrzeganej jako przesłanka analiz i ocen realizmu prognoz rozwojowych współczesnego świata. W rozdziale zidentyfikowano i opisano także pierwiastki metodologii globalnych i regionalnych modeli rozwojowych możliwych do wykorzystania w obszarze dorobku nauk o bezpieczeństwie. Argumentami za stosowaniem takiego podejścia są zbieżność orientacji na kwestie zagrożeń na tych samych płaszczyznach ich ujawniania, projekcja modeli i prognoz ich ograniczania i likwidacji, a także traktowanie ich jako sygnalizatorów sytuacji kryzysowych. Mimo iż w dominującej części odnoszone są one do zagadnień społeczno-gospodarczych, kontekst ich wykorzystania jest zdecydowanie szerszy, bo dotyczy człowieka – a szerzej – ludzi i środowiska (politycznego, kulturowego, edukacyjnego, przyrodniczego, zdrowotnego i innych), w którym oni żyją. Należy podkreślić, iż problematyka bezpieczeństwa i jego zagrożeń jest kluczowym elementem rozważań w omawianym rozdziale. Determinanty wskazywane w globalnych i regionalnych prognozach są ściśle powiązane z czynnikami przywoływanymi przez nauki o bezpieczeństwie. Celowym i uzasadnionym zabiegiem wykorzystanym i przedstawionym w tym rozdziale monografii stało się wskazanie możliwości transformacji wielu podejść metodologicznych i merytorycznych do badań prowadzonych przez nauki o bezpieczeństwie.

Drugi rozdział monografii – *Modele rozwojowe Klubu Rzymskiego* – zawiera opis metodyki postępowania badawczego w identyfikacji i charakterystyce koncepcji i prognoz rozwojowych poszczególnych globalnych modeli rozwojowych opracowanych przez Klub Rzymski i dla niego. Przy tym, jeśli analizy identyfikacyjne podjęto w podziale kalendarzowym do sześciu fal prezentacji i analiz raportów, obejmujących trzy dekady XX stulecia i trzy dekady XXI wieku, to ich weryfikację przeprowadzono w ujęciu problemowym. Takie uporządkowanie rozważań pozwoliło na całościowe i strukturalne ich rozpoznanie oraz scharakteryzowanie z punktu widzenia przedstawionych zagrożeń dla świata. Analizując poszczególne raporty, dążono do wskazania ich głównych elementów konstrukcyjnych oraz

relacji i sprzężeń zwrotnie oddziałujących na przyszły rozwój świata, w konsekwencji prowadzących do identyfikacji prognoz zagrożeń oraz wizji bezpiecznego rozwoju świata. Przedstawione refleksje pozwoliły na sformułowanie zbioru megatrendów rozwojowych świata, w odniesieniu do których zaproponowano ocenę realizmu ich rozwiązania. Analiza prognoz jednoznacznie wskazuje, iż ukazują one kwestie merytoryczne ściśle powiązane z zainteresowaniami nauk o bezpieczeństwie. Wskazane megatrendy są z globalnego i regionalnego punktu widzenia czynnikami, które niejednokrotnie podejmowane są w badaniach nad bezpieczeństwem i jego zagrożeniami w wymiarze państwa. Determinanty mające wpływ na ich tendencje rozwojowe dowiodły zbieżności z obszarami badań podejmowanych przez nauki o bezpieczeństwie, koncentrującymi się na kwestiach bezpieczeństwa i jego zagrożeniami o charakterze zarówno naturalnym (przyrodniczo-klimatycznym, zasobowym, demograficznym, ekologicznym), społeczno-gospodarczym (społecznym, socjalnym, kulturowym, zdrowotnym, edukacyjnym, reprodukcyjnym, ekonomicznym, energetycznym, żywnościowym, finansowym i innym), jak i polityczno-militarnym (pokoju, wojny).

W rozdziale trzecim – *Ocena realizmu prognoz zmian cywilizacyjnych sformułowanych w modelach rozwoju świata przez Klub Rzymski i dla niego* – skonfrontowano prognozy rozwojowe przedstawione w modelach globalnych z rzeczywistym stanem współczesnego świata. Prognozy te wskazywały na konieczność dostrzeżenia dzisiejszych wyzwań oraz sprostania im. Ocena realizmu prognoz ukazuje próby stawienia im czoła. Niezbędne było przy tym zidentyfikowanie i dokonanie oceny determinant prognoz cywilizacyjnych przez pryzmat ich konstruktywnego i destruktywnego wpływu na rozwój społeczno-gospodarczy świata w odniesieniu do globalizacji, regionalizacji, demografii, wyczerpalności zasobów naturalnych, zmian środowiska naturalnego, zakłóceń procesów reprodukcji społecznej i jej wpływu na rozwój gospodarczy, zadłużenia zagranicznego, nierówności dochodowych i majątkowych prowadzących do ubóstwa i niedożywienia, kulturowego zderzenia cywilizacji oraz rewolucji naukowo-technicznej. W prowadzonych rozważaniach zarysowano zdolności z jednej strony do wzmacniania szans rozwojowych i ograniczania zagrożeń, z drugiej zaś – do wzmacniania zagrożeń i osłabiania szans rozwojowych. Pozwoliło to na weryfikację prognoz sformułowanych w raportach dla Klubu Rzymskiego w modelach rozwoju świata i ocenę ich realizmu we współczesnym świecie. Sprawdzalność koncepcji zawartych w analizowanych dokumentach na poszczególnych płaszczyznach ich analiz została przedstawiona w formie opisowej i wsparta zarysem trendów i tendencji rozwojowych zobrazowanych aktualnymi

danymi statystycznymi. Wskazane zaś determinanty zarówno pozytywnych, jak i negatywnych zmian, które one obrazowały, dowiodły znacznej zbieżności spojrzenia nauk podejmujących problemy globalizacji i regionalizacji z naukami o bezpieczeństwie. Dostrzec trzeba w nich, na co wskazano w podjętych rozważaniach, możliwości i zdolności transformacji ich dorobku – zarówno metodologicznego, jak i merytorycznego – do nauk o bezpieczeństwie.

Z kolei w rozdziale czwartym – *Możliwości wykorzystania dorobku Klubu Rzymskiego przez nauki o bezpieczeństwie* – odwołano się do efektów dociekań przedstawionych w pierwszych trzech rozdziałach monografii. Zidentyfikowano i scharakteryzowano w nim przesłanki wykorzystania dorobku Klubu Rzymskiego do kształtowania środowiska bezpieczeństwa w wymiarze narodowym i państwowym. Podjęto także próbę nakreślenia zgodności obszarów badawczych nauk o bezpieczeństwie i dociekań Klubu Rzymskiego. Pozwoliło to na wskazanie pierwiastków metodologii badań zastosowanych w raportach Klubu Rzymskiego do metodologii badań przez nauki o bezpieczeństwie, przede wszystkim w odniesieniu do filozofii identyfikacji i badań zagrożeń bezpieczeństwa oraz scenariuszowych formuł modeli bezpieczeństwa. Takie możliwości potwierdzono, prezentując autorską filozofię metodologii konstrukcji modelu bezpieczeństwa ekonomicznego państwa w świetle doświadczeń Klubu Rzymskiego. W przedstawionych w tym rozdziale monografii metodologicznych i merytorycznych propozycjach wykorzystania logiki i sposobów badań stosowanych przez autorów Klubu Rzymskiego do nauk o bezpieczeństwie, moim zdaniem, dostrzegać trzeba odpowiedź na zapotrzebowanie na naukowo uzasadnioną wiedzę w obrębie tej dyscypliny wiedzy. Inspiracją do tych poszukiwań są pojawiające się nieustannie – na co wskazano także w wielu raportach Klubu Rzymskiego – nowe turbulentne, hybrydowe i kaskadowo narastające zagrożenia, generujące jednocześnie nowe wyzwania stanów pożądanych wobec bezpieczeństwa.

W zakończeniu monografii przedstawiono wnioski wynikające z podjętych rozważań oraz zaprezentowano konkretne postulaty. Są one efektem interdyscyplinarnego podejścia badawczego wykorzystanego w analizach i ocenach realizmu prognoz raportów Klubu Rzymskiego, a następnie przeniesienia ich na grunt nauk o bezpieczeństwie. Ich wkład w sferę metodologiczną dotyczy postulowanej filozofii badań zagrożeń bezpieczeństwa i konstrukcji modeli bezpieczeństwa. Natomiast wkład merytoryczny sprowadza się przede wszystkim do uporządkowania obszaru badawczego prognoz rozwojowych i ocen ich realności, które to zawierają elementy możliwe do zastosowania przez nauki o bezpieczeństwie oraz w praktyce życia społeczno-gospodarczego.

Bibliografia zawiera uporządkowany spis dokumentów źródłowych (publikacji zwartych, artykułów, materiałów statystycznych) wykorzystanych w pracy. Monografię zamyka wykaz schematów, tabel i wykresów.

Podjęte i przeprowadzone w monografii rozważania starają się wniknąć w głębię problemów współczesnego świata. Bazują one na przekonaniu, iż społeczność musi zacząć myśleć o swojej przyszłości także przez pryzmat sieci ograniczeń rozwojowych świata, których następstwa mogą być dramatyczne. Trzeba mieć przy tym na uwadze ułomność prognoz i formułowanych na ich podstawie koncepcji rozwojowych świata, co oznacza konieczność weryfikacji modeli rozwojowych przedstawiających w sposób uproszczony wizję przyszłości na podstawie minionych czasów. Od ich wiarygodności i społecznej akceptacji, wyrażonej w polityce poszczególnych państw ze wszystkich kontynentów oraz globalnych i regionalnych organizacji gospodarczych, społeczno-kulturowych i przyrodniczo-ekologicznych zależy losy świata. Te zaś wiązać należy z budowaniem środowiska bezpieczeństwa w wymiarze państwa.

Monografia w sposób systemowy ujmuje rozproszone badania, dotyczące złożonego charakteru bezpiecznego rozwoju świata, który zmienia się wraz ze zmianą charakteru współczesnych zagrożeń, wskazując jednocześnie na możliwe kierunki przyszłych badań. Identyfikuje ona czynniki kształtujące tę sytuację, wskazując jednocześnie na współzależności wynikające z teorii i praktyki, jakie występują między nimi. W książce opisano dynamiczne zmiany zachodzące w środowisku bezpieczeństwa. Podjęte w trakcie opracowywania monografii badania miały na celu usystematyzowanie dotychczasowego dorobku w obszarze bezpieczeństwa, w związku z czym stanowi ona logiczne i spójne kompendium w tym obszarze, a tym samym wypełnia lukę badawczą w obrębie nauk o bezpieczeństwie.

Monografia z roku 2023 jest uzupełnioną i poszerzoną wersją pierwszego wydania z roku 2020. Uzupełnienia polegały na przedstawieniu zweryfikowanych oraz nowych, zaktualizowanych danych statystycznych analizowanych problemów rozwojowych współczesnego świata. W rezultacie poszerzono i dopełniono rozważania o analizy nowych raportów oraz pełniejsze odniesienie podjętej problematyki do metodologicznych i merytorycznych dociekań nauk o bezpieczeństwie.

W drugim wydaniu monografii przedmiotem analiz uczyniono jeden wcześniejszy raport, którego nie uwzględniono w głębszych analizach, oraz dwa nowe raporty z trzeciej dekady XXI wieku. Druga edycja publikacji zawiera również dodatkowe rozważania odnoszące się do opracowań spoza głównego nurtu dociekań Klubu Rzymskiego. Oprócz

tego zasadniczym nowym jej elementem stała się orientacja na implementację metodologii dociekań przeprowadzonych w raportach do wykorzystania przez nauki o bezpieczeństwie, co uwypuklono w rozdziałach 1 (podrozdział 1.4) i 4 (w całości nowym), a także w zakończeniu. Dociekania w tym obszarze uważam za znaczący wkład w rozwój nauki, w tym nauk o bezpieczeństwie. W ten obszar wpisują się, w moim przekonaniu, również identyfikacja i egzemplifikacja głównych procesów rozwojowych współczesnego świata postrzegane ze względu na zagrożenia dla nich oraz ich bezpiecznego kształtowania.

Wskazana monografia ukazuje przykłady możliwości transformacji wiedzy z nauk podejmujących problematykę globalizacji i regionalizacji, przede wszystkim z nauk ekonomicznych do nauk o bezpieczeństwie. W mojej opinii przeprowadzone w pracy analizy i oceny realizmu prognoz rozwojowych świata zawartych w raportach Klubu Rzymskiego wypełniają lukę występującą we wcześniejszej literaturze dotyczącej tej problematyki. Ponadto, co należy uznać za nowe podejście, zawierają próbę transformacji wiedzy z obszaru nauk podejmujących kwestie globalizacji i regionalizacji na grunt nauk o bezpieczeństwie. Wnosi ona w konsekwencji nowe spojrzenie do nauki o bezpieczeństwie, ukazując jej ścisłe powiązania z innymi naukami, głównie ekonomicznymi, przede wszystkim sprzężenia zwrotne występujące w problemach zarówno globalnych, regionalnych, jak i narodowych (krajowych). Znajduje to odzwierciedlenie w formule postulatów doprecyzowujących filozofię metodologii konstrukcji modelu bezpieczeństwa ekonomicznego państwa w świetle doświadczeń Klubu Rzymskiego.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Moja aktywność naukowa przed doktoratem i po doktoracie została skoncentrowana na problematyce, którą lokuję w dwóch kluczowych obszarach: pierwszym jest „globalne i regionalne zagrożenia bezpiecznego rozwoju świata”, drugim – „bezpieczeństwo ekonomiczne państwa”. Trzecim obszarem, o charakterze uzupełniającym dwa wymienione, jest „ekonomia instytucjonalna”, której paradygmatem i metodologią badań posiłkuję się w dociekaniach w dwóch zasadniczych obszarach badawczych.

Obszar pierwszy – „globalne i regionalne zagrożenia bezpiecznego rozwoju świata” – jest spójny z tytułem monografii naukowej *Realizm prognoz rozwoju świata*

przedstawionych w raportach Klubu Rzymskiego. Implikacje dla nauk o bezpieczeństwie, stanowiącej moje najważniejsze osiągnięcie naukowe. Realizacja badań naukowych w przedmiotowym obszarze jest ściśle związana ze zdiagnozowaniem zmian, jakie zachodzą we współczesnym świecie, i zagrożeń dla rozwoju świata, kontynentu czy też konkretnego państwa, które te zmiany mogą generować. Do innych istotnych publikacji z przedmiotowego zakresu zaliczyć należy następujące:

- Strategie rozwoju społecznego w modelach Klubu Rzymskiego, (w:) *Badania operacyjne i systemowe a zagrożenia społeczeństwa informacyjnego, bezpieczeństwa walki*, redakcja naukowa J. Kacprzyk, A. Najgebauer, P. Sienkiewicz, Instytut Badań Systemowych, Polska Akademia Nauk, (współautorka), Warszawa 2008, s. 23-32 /ISBN 83-894-7518-9/.
- Węzły gordyjskie współczesnego świata a problemy rozwoju regionalnego, (w:) *Rola infrastruktury w społeczno-ekonomicznym rozwoju regionu Mazowsza*, Wyższa Szkoła Zarządzania i Prawa, Warszawa 2009, s. 75-102 /ISBN 978-83-62250-02-8/.
- Ekonomiczne elementy konstrukcji globalnych modeli rozwojowych CIA, (w:) *Infrastruktura bezpieczeństwa publicznego. Ogólnokrajowe i lokalne wyzwania cywilizacyjne*, redakcja naukowa Z. Ciekanowski, Wyższa Szkoła Zarządzania i Prawa w Warszawie, Warszawa 2010, s. 110-127 /ISBN 978-83-62250-04-2/.
- Idee myśli globalistycznej jako źródło inspiracji do konstrukcji modeli rozwoju gospodarczego, (w:) *Pokonać kryzys – żyć bezpieczniej / To Beat the Crisis – to Live Safer/ Monografia nr 123*, redakcja naukowa M. Cieślarczyck, A. Filipek, A.W. Świdorski, J. Ważniakowska, Siedlce 2010, s. 15-28 /ISSN 0860-2719/.
- Ekonomiczne elementy konstrukcji amerykańskich globalnych i regionalnych modeli rozwojowych, (w:) *Международной научно-практической конференция. Метод институционалистики в правовом обеспечении государственного управления рынками товарных продуктов в Республике Беларусь*, Государственный Университет имени А.С. Пушкина, Брест 2012 г., с. 255-260 /ISBN 978-985-521-300-1/.
- Instytucjonalizacja badań globalnych modeli rozwojowych w ramach Klubu Rzymskiego, (w:) *Nowa ekonomia instytucjonalnawobec współczesnych problemów gospodarczych*, redakcja naukowa S. Rudolf, Kielce 2014, s. 235-262 /ISBN 978-83-60056-97-4/.
- Globalne modele rozwoju gospodarczego świata, (w:) *IV Международную научно-практическую конференцию „Социально-экономические и финансовые*

механизмы обеспечения инновационного развития экономики", Белорусский государственный университет Государственный институт управления и социальных технологий", Черкасский национальный университет им. Богдана Хмельницкого, Минск 2-3 октября 2014, с. 166-176 /ISBN 978-985-491-134-2/.

- Katastroficzne wizje: bezpieczeństwo militarne i polityczne na świecie nr 1/33/2016, (w:) Przyszłość. Świat – Europa – Polska, redakcja naukowa K. Prandeki, Polski Komitet Prognoz w Warszawie, Warszawa 2016, s. 48-74 (współautorka) / ISBN 1895-0949, e-ISSN 2391-5307/.
- Pierwiastki prognoz „granic wzrostu” w modelach światowego rozwoju świata sformułowanych w raportach Klubu Rzymskiego, (w:) Соціально-економічні наслідки участі постсоціалістичних країн у процесах європейської інтеграції, том 1., Черкасский национальный университет имени Богдана Хмельницкого, Черкасы 2019, с. 146-166 /ISBN 978-966-9730-56-4/.
- Bezpieczeństwo militarne i polityczne na świecie do 2050 roku w ujęciu prognoz ostrzegawczo-katastroficznych perspektywa 2019, (w:) Czy świat należy urządzić inaczej. Schyłek i początek, PAN; Warszawa 2019, s. 72-95 (współautorka) /ISBN 978-836-330-579-6/.
- Institutional Economics in the Face of Global Challenges in Europe, Monitoring, Modeling & Management of Emergent Economy (M³E²), Odessa 2022, p. 102-121 (współautorka) / ISBN 978-989-758-640-8, DOI: 10.5220/0000159100003432, <https://m3e2.ccjournals.eu>; https://lib.litta.gov.ua/736016/1/M3E2_pdf/.

Drugi obszar badawczy – „bezpieczeństwo ekonomiczne państwa” – jest związany z naukowym opracowaniem, którym była moja praca doktorska pt. *Model bezpieczeństwa ekonomicznego Rzeczypospolitej Polskiej w warunkach globalnych i regionalnych zagrożeń oraz wyzwań cywilizacyjnych* (kierownik naukowy: prof. dr hab. P. Sienkiewicz, AON, Warszawa 2012, ss. 545). Należy w nim ulokować takie istotne publikacje, jak:

- Problematyka bezpieczeństwa ekonomicznego w dobie globalizacji, (w:) Metodologia badań bezpieczeństwa narodowego, Bezpieczeństwo 2010, tom II, redakcja naukowa P. Sienkiewicz, M. Marszałek, H. Świeboda, AON, Warszawa 2011, s. 269-278 /ISBN 978-83-7523-137-3/.
- Zarys filozofii konstrukcji modelu kształtowania bezpieczeństwa ekonomicznego Polski, (w:) Bezpieczeństwo ekonomiczne obrotu gospodarczego, redakcja naukowa K.

Raczkowski, Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2013, s. 123-144 /ISBN 978-83-264-3246-0/.

- Podstawy i kryteria metodologii badań bezpieczeństwa ekonomicznego, (w:) Bezpieczeństwo jako podstawowa potrzeba człowieka, Wydział Administracji i Bezpieczeństwa Narodowego, PWSzZ w Gorzowie Wielkopolskim, Gorzów Wielkopolski 2014, s. 331-352 /ISBN 978-83-63134-27-3/.
- Obrót powszechny i obrót gospodarczy jako źródła procesu reprodukcji społecznej (rozdział 21), (w:) Obrót powszechny i gospodarczy problemy publicznoprawne i ekonomiczne, redakcja naukowa I. Ramus, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych im. prof. Edwarda Lipińskiego w Kielcach, Kielce 2014, s. 379-388 /ISBN 978-83-8019-035-1/.
- Uwarunkowania budowy systemów bezpieczeństwa współczesnego państwa, (w:) Zagrożenia bezpieczeństwa współczesnego państwa i ich wpływ na rozwój gospodarczy, redakcja naukowa T. Bąk, Wydawnictwo Państwowa Wyższa Szkoła Techniczno-Ekonomiczna w Jarosławiu, Jarosław 2015, s. 86-97 /ISBN 978-83-6390-966-6/.
- Wpływ administracji publicznej na kształtowanie bezpieczeństwa ekonomicznego państwa, (w:) Służba publiczna. Etos pracy urzędników w Polsce, redakcja naukowa S. H. Zaręba i M. Zarzecki, Wydawnictwo Kontrast w Warszawie, Warszawa 2015, s. 209-223 /ISBN 978-83-62793-14-3/.
- Identyfikacja determinant konstrukcji modelu bezpieczeństwa ekonomicznego Polski, (w:) Nauczyciele i mistrzowie ekonomii i logistyki. Doctor Honoris Causa AON profesor doktor habilitowany Waclaw Stankiewicz, tom I – Ekonomia instytucjonalna wobec problemów bezpieczeństwa i obronności, redakcja naukowa A. Dziurny i S.T. Kurek, Akademia Sztuki Wojennej, Warszawa 2015, s. 166-176 /ISBN 978-83-7523-535-7/.
- Instytucjonalne determinanty kształtowanie bezpieczeństwa ekonomicznego państwa, (w:) Kultura bezpieczeństwa. Potrzeby i uwarunkowania. Księga jubileuszowa prof. dr. hab. Mariana Cieślarczyka, tom I, redakcja naukowa S. Jaczyński, J. Kunikowski, UP-H w Siedlcach, Siedlce 2016, s. 455-490 (współautorka) /ISBN 978-83-7051-795-3/.
- Dylematy zarządzania bezpieczeństwem ekonomicznym państwa – ujęcie instytucjonalne, (w:) Nowa ekonomia instytucjonalna a nauki o zarządzaniu, Prace Naukowe Wyższej Szkoły Bankowej w Gdańsku – tom 48, Wyższa Szkoła Bankowa, Gdańsk 2016, s. 85-110, (współautorka) /ISSN 1899-9867, ISBN 978-83-61712-31-2/.

- Pierwiastki myśli Sun Tzu wobec współczesnego postrzegania problematyki bezpieczeństwa ekonomicznego państwa, (w:) *Od sztuki wojennej do bezpieczeństwa narodowego. Księga jubileuszowa z okazji siedemdziesięciolecia urodzin prof. dr. hab. Jacka Pawłowskiego, redakcja naukowa W. Kitler, Akademia Sztuki Wojennej, Warszawa 2017, s. 418-440 (współautorka) /ISBN 978-83-7523-572-2/.*
- *Restructuring of the Polish Economy Under as a Member State of the European Union,* (w:) „Вісник Черкаського Університету. Серія Економічні Науки“ № 3.2017, Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького, Черкаси - 2017, с. 134-143 /ISSN 2076-5843; Index Copernicus ICV 2015:47.26/.
- *The Philosophy of Model Construction for Shaping the Economic Security of Poland,* (w:) *Моделювання складних систем в економіці і освіті, монографія, Ред. Кибальник Л.А, Соловьев В.М., Видавець Вовчок О.Ю., Одесса – Черкаси 2018, с. 106-128 / ISBN 978-617-7508-10-5/.*
- *Стратегия укрепления репродуктивного потенциала в польской экономике /Strategia wzmacniania potencjału reprodukcyjnego w polskiej gospodarce/,* (w:) *Стратегические направления социально-экономического и финансового обеспечения развития национальной экономики, II Международную научно-практическую конференцию, Право и экономика, Минск 2018, с. 19-29 /ISBN 978-985-552-800-6/.*
- *Финансовые и управленческие проблемы цифровой трансформации польской экономики /Cifrovaâ transformaciâ ekonomiki teoriâ i praktika v integracionnyh soûzah/,* (w:) *Цифровая трансформация экономики: теория и практика в интеграционных союзах / под общ. ред. М. Л. Зеленкевич, Н. Н. Бондаренко. – Минск : Институт бизнеса БГУ, 2020, с. 197-208 (współautorka) /ISBN 978-985-7214-35-8/.*

Wyniki uzyskane w trakcie realizowanych procedur badawczych wielokrotnie prezentowałam na krajowych (40, w tym 38 po doktoracie) i międzynarodowych konferencjach (19, w tym 16 po doktoracie) oraz seminariach naukowych. Były one przyczynkiem do merytorycznej dyskusji nad uzyskanymi wynikami i możliwością prowadzenia dalszych badań nad tymi obszarami, niezwykle istotnymi z punktu widzenia budowania bezpieczeństwa militarnego Polski w dynamicznie zmieniających się uwarunkowaniach.

W konsekwencji prowadzonych badań naukowych przygotowałam wiele

publikacji naukowych obejmujących – na połowę grudnia 2023 r. – autorstwo 86 publikacji, w tym autorstwo: 3 monografii autorskich, 3 monografii współautorskich, 1 monografii pod redakcją (ze współredaktorem), 47 autorskich rozdziałów w monografiach, 16 współautorskich rozdziałów w monografiach, 11 artykułów autorskich i 5 artykułów współautorskich. Było one zróżnicowane pod względem ilościowym – na etapie pracy przed doktoratem przygotowałam 12 publikacji, a po doktoracie – 74 publikacji, przy czym po doktoracie zauważalny był ich wzrost ilościowy i jakościowy (tabela 1). W znacznej części miały one charakter oryginalnych opracowań twórczych, w pozostałej zaś lokowały się w zbiorze publikacji dydaktycznych i promujących wiedzę. W dominującej części opracowania te były przygotowane w języku polskim, zaś 10 opublikowano w języku rosyjskim, 7 – w języku angielskim, 1 – w języku niemieckim, 1 – w języku ukraińskim.

Tabela 1. Zestawienie aktywności publikacyjnej (stan z 30 sierpnia 2023 r.)

Wyszczególnienie		Przed uzyskaniem stopnia doktora	Po uzyskaniu stopnia doktora	RAZEM
Monografie autorskie		1	2	3
Monografie współautorskie		0	3	3
Monografie pod redakcją		0	1	1
Autorskie rozdziały w monografiach		7	40	47
Współautorskie rozdziały w monografiach		2	14	16
Artykuły autorskie		2	9	11
Artykuły współautorskie		0	5	5
RAZEM	Liczba publikacji	12	74	86
	Liczba punktów MNiSW za lata 2017-2022		505	505

Analiza zestawienia aktywności publicystycznej jako efektu działalności naukowo-badawczej dowodzi, że jako Kandydat do stopnia doktora habilitowanego zdynamizowałam ilościowo i jakościowo rozwój zakresu prowadzonych badań naukowych oraz przyczyniłam się do zmiany podejścia do prezentowania ich wyników.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

6.1. Osiągnięcia dydaktyczne

Realizacja procesu dydaktycznego:

6.1.1. Instytut Logistyki Wydział Zarządzania i Dowodzenia Akademia Obrony Narodowej (Akademia Sztuki Wojennej) w okresie wrzesień 2014-wrzesień 2017.

Przedmioty:

- Podstawy logistyki – w ciągu roku akademickiego: ćwiczenia – 30 godz.; łącznie: 60 godzin ćwiczeń.
- Logistyka zaopatrzenia w ciągu roku akademickiego: ćwiczenia – 30 godzin; łącznie 60 godzin ćwiczeń.
- Logistyka produkcji – w ciągu roku akademickiego: ćwiczenia – 30 godzin; łącznie 60 godzin ćwiczeń.
- Gospodarka magazynowa – w ciągu roku akademickiego: wykłady – 30 godzin; ćwiczenia – 30 godzin; łącznie 30 godzin wykładów; 60 godzin ćwiczeń.
- Metodologia przygotowania prac dyplomowych – w ciągu roku akademickiego: ćwiczenia – 30 godzin; łącznie 60 godzin ćwiczeń.
- Seminarium licencjackie w ciągu roku akademickiego: 30 godzin.

Łącznie od października 2014 r. do września 2017 r. przeprowadziłam 90 godzin wykładów, 900 godzin ćwiczeń oraz 90 godzin seminariów licencjackich.

W 2016 r. zostałam wyróżniona dyplomem i nagrodą pieniężną za działalność dydaktyczną i naukowo-badawczą przez Komendanta Akademii Sztuki Wojennej za osiągnięcia dydaktyczne w roku akademickim 2016/2017.

6.1.2. Instytut Socjologii Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego:

6.1.2.1. Zatrudnienie w ramach umowy o dzieło (od 1 października 2012 r. do 30 września 2016 r.)

Przedmioty:

- Statystyka opisowa: w ciągu roku akademickiego: wykłady – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); ćwiczenia – 30 godzin (studia stacjonarne), 20 godzin (studia niestacjonarne); łącznie 46 godzin wykładów; 100 godzin ćwiczeń.

- Ekonometria: w ciągu roku akademickiego: wykłady – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); ćwiczenia – 30 godzin (studia stacjonarne), 20 godzin (studia niestacjonarne); łącznie 46 godzin wykładów; 100 godzin ćwiczeń.
- Mikroekonomia: w ciągu roku akademickiego: ćwiczenia: – 30 godzin; łącznie 30 godzin ćwiczeń.
- Makroekonomia: w ciągu roku akademickiego: ćwiczenia – 30 godzin; łącznie 30 godzin ćwiczeń.

Łącznie od 1 października 2014 r. do 30 września 2017 r. przeprowadziłam 184 godzin wykładów, 1040 godzin ćwiczeń.

6.1.2.2. Zatrudnienie w ramach umowy o pracę (od 1 października 2017 r. do 30 września 2019 r.)

- Zarządzanie bezpieczeństwem w przedsiębiorstwie: w ciągu roku akademickiego: wykłady – 30 godzin; ćwiczenia – 30 godzin; łącznie 30 godzin wykładów; 30 godzin ćwiczeń.
- Podstawy zarządzania: w ciągu roku akademickiego: ćwiczenia – 30 godzin; łącznie 30 godzin ćwiczeń.
- Statystyka opisowa: w ciągu roku akademickiego: wykłady – 30 godzin (studia stacjonarne)/16 godzin (studia niestacjonarne); ćwiczenia – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); łącznie 46 godzin wykładów; 46 godzin ćwiczeń.
- Ekonometria: w ciągu roku akademickiego: wykłady – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); ćwiczenia 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); łącznie 46 godzin wykładów; 46 godzin ćwiczeń.
- Prognozowanie i symulacje gospodarcze: w ciągu roku akademickiego: wykłady – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); ćwiczenia – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); łącznie 46 godzin wykładów; 46 godzin ćwiczeń.
- Gry i decyzje ekonomiczne: w ciągu roku akademickiego: wykłady – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); ćwiczenia: – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); łącznie 46 godzin wykładów; 46 godzin ćwiczeń.

- Metody i narzędzia analizy ilościowej w ekonomii: w ciągu roku akademickiego: wykłady – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); ćwiczenia – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); łącznie 46 godzin wykładów; 46 godzin ćwiczeń.
- Gospodarka regionalna: w ciągu roku akademickiego: wykłady 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); ćwiczenia – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); łącznie 46 godzin wykładów; 46 godzin ćwiczeń.
- Prognozowanie gospodarcze: konwersatorium – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); łącznie w ciągu roku akademickiego 46 godzin.
- Seminaria licencjackie w ciągu roku akademickiego: 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); łącznie w ciągu roku akademickiego 46 godzin.

Łącznie od 1 października 2017 r. do 30 września 2019 r. w ramach umowy o pracę przeprowadziłam 672 godziny wykładów, 672 godziny ćwiczeń, 92 godziny konwersatorium oraz 92 godzin seminariów licencjackich.

Łącznie latach 2012-2019 – w ramach umowy o dzieło oraz umowy o pracę – w Instytucie Socjologii przeprowadziłam 856 godzin wykładów, 1712 godzin ćwiczeń, 92 godziny konwersatorium oraz 92 godziny seminariów licencjackich.

6.1.3. Instytut Ekonomii i Finansów Wydziału Społeczno-Ekonomicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego (w ramach umowy o pracę w okresie 1 października 2019 r.- 30 września 2023 r.).

Przedmioty:

- Zarządzanie bezpieczeństwem w przedsiębiorstwie: w ciągu roku akademickiego: wykłady – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); łącznie 46 godzin wykładów.
- Bezpieczeństwo obrotu gospodarczego: w ciągu roku akademickiego: konwersatorium – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); łącznie 46 godzin.
- Statystyka opisowa: w ciągu roku akademickiego: wykłady – 30 godzin; ćwiczenia – 30 godzin (dla dwóch grup); łącznie 30 godzin wykładów; 60 godzin ćwiczeń.

- Ekonometria: w ciągu roku akademickiego: wykłady – 16 godzin (studia niestacjonarne); ćwiczenia – 16 godzin (studia niestacjonarne) (dla dwóch grup); łącznie 16 godzin wykładów; 32 godziny ćwiczeń.
- Podstawy logistyki: w ciągu roku akademickiego: konwersatorium – 30 godzin (studia stacjonarne); łącznie 30 godzin konwersatorium.
- Logistyka: w ciągu roku akademickiego: konwersatorium – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); łącznie 46 godzin konwersatorium.
- Prognozowanie gospodarcze: w ciągu roku akademickiego: konwersatorium – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); łącznie 46 godzin konwersatorium.
- Zastosowanie metod i narzędzi prognostycznych w przedsiębiorstwie: wykład monograficzny – 30 godzin; łącznie w czasie roku akademickiego 30 godzin.
- Prognozowanie i symulacje gospodarcze: w ciągu roku akademickiego: wykłady – 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); ćwiczenia – 30 godzin (studia stacjonarne) (dla dwóch grup), 16 godzin (studia niestacjonarne) (dla dwóch grup); łącznie 46 godzin wykładów; 92 godziny ćwiczeń.
- Seminarium licencjackie: w ciągu roku akademickiego: 30 godzin (studia stacjonarne), 16 godzin (studia niestacjonarne); łącznie 46 godzin.
- Seminarium magisterskie: w ciągu roku akademickiego: 16 godzin (studia niestacjonarne); łącznie 16 godzin.

–
 Łącznie od 1 października 2019 r. do 30 września 2023 r. w ramach umowy o pracę przeprowadziłam 552 godziny wykładów; 672 godziny ćwiczeń; 672 godziny konwersatorium; 120 godzin wykładów monograficznych; 184 godziny seminariów licencjackich oraz 16 godzin seminariów magisterskich.

Łącznie od 1 października 2012 r. do 30 września 2023 r. na rzecz dydaktyki na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego przeprowadziłam łącznie 1308 godzin wykładów; 2384 godziny ćwiczeń; 764 godziny konwersatorium; 120 godzin wykładów monograficznych; 184 godziny seminariów licencjackich oraz 16 godzin seminariów magisterskich.

Łącznie od 1 października 2012 r. do 30 września 2023 r. na rzecz dydaktyki w Akademii Obrony Narodowej (Akademii Sztuki Wojennej) i na Uniwersytecie Kardynała Stefana

Wyszyńskiego przeprowadziłam łącznie 1398 godzin wykładów; 3284 godziny ćwiczeń; 764 godziny konwersatorium; 120 godzin wykładów monograficznych; 368 godzin seminariów licencjackich oraz 16 godzin seminariów magisterskich.

Byłam kierownikiem (promotorem) obronionych łącznie 60 prac licencjackich i 3 prac magisterskich; w tym w:

- Instytucie Logistyki WZiD AON (ASzW) – 28 prac licencjackich;
- Instytucie Socjologii WNHiS UKSW – 12 prac licencjackich;
- Instytucie Ekonomii i Finansów WS-E UKSW – 20 prac licencjackich i 3 prac magisterskich.

W pewnej części problematyka w nich podejmowana dotyczyła moich obszarów badawczych.

6.2. Osiągnięcia organizatorskie

Do osiągnięć organizacyjnych zaliczam:

6.2.1. Instytut Logistyki WZiD AON (ASzW):

- Sprawowanie funkcji opiekuna i koordynatora studentów studiów doktoranckich w Instytucie Logistyki w okresie od 1 października 2014 r. do 30 września 2017 r.
- Pełnienie funkcji koordynatora programu MOST /polski odpowiednik programu ERASMUS/ w okresie od 1 października 2014 r. do 30 września 2016 r.

6.2.2. Instytut Socjologii WNHiS UKSW:

- Sprawowanie funkcji koordynatora wydziałowego projektu „POWER” Uniwersytet 2.0. w okresie od 1 października 2017 r. do 30 września 2019 r.
- Pełnienie funkcji opiekuna studentów studiów stacjonarnych na kierunku Ekonomia w okresie od 1 października 2017 r. do 30 września 2019 r.

6.2.3. Instytut Ekonomii i Finansów WS-E UKSW:

- Pełnienie funkcji opiekuna studentów studiów stacjonarnych na kierunku Ekonomia w okresie lat akademickich 2017-2021.
- Pełnienie roli członka Rady Wydziału Społeczno-Ekonomicznego w okresie od 2020 r. do chwili obecnej.
- Pełnienie funkcji członka Komisji ds. Jakości Kształcenia w okresie 2022 r. do chwili obecnej.

- Pełnienie funkcji członka Komisji ds. Regulaminu Wynagrodzeń w okresie od 2022 r. do chwili obecnej.

6.3. Osiągnięcia popularyzujące naukę

Ich wyrazem były następujące przedsięwzięcia:

6.3.1. Instytut Logistyki WZiD AON (ASzW):

- Praca w Zespole Młodych Naukowców Polskiego Komitetu Prognoz „Polska 2000 Plus” PAN, polegająca na uczestnictwie w badaniach naukowych, m.in. tworzeniu prognoz; aktywne uczestnictwo w seminariach i konferencjach naukowych.
- Uczestnictwo (jako kierownik lub członek) w zespołach badawczych realizujących tematy resortowe w ramach pięciu prac naukowo-badawczych:
 - Projekt rozwojowy nr O R00 0032 09 Finansowany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach projektu rozwojowego w obszarze obronności pod tytułem: „Instytucjonalizacja i optymalizacja hierarchicznego modelu matrycy bezpieczeństwa publicznego oraz systemu zarządzania zasobami i działaniami ratowniczymi” (2010-2011) (członek zespołu autorskiego).
 - Praca naukowo-badawcza nr II.2.10.2.0 finansowana przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach projektu „Rozwój transportu kolejowego wobec potrzeb systemu obronnego Polski” (2013-2015) (kierownik zespołu naukowego autorskiego) publikacja: Transport kolejowy w systemie obronnym państwa, Instytut Logistyki Wydział Zarządzania i Dowodzenia Akademia Obrony Narodowej, Warszawa 2016, ss. 142).
 - Praca naukowo-badawcza nr III.2.4.3.0 finansowana przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach projektu „Determinanty wyboru zawodu policjanta” (2013-2015) (kierownik zespołu naukowego autorskiego/ publikacja: Ekonomiczne determinanty wyboru zawodu policjanta, Instytut Logistyki Wydział Zarządzania i Dowodzenia Akademia Obrony Narodowej, Warszawa 2016, ss. 124).
 - Synteza raportu z badań na temat: Tendencje rozwojowe na rynku pracy w Polsce z uwzględnieniem nowych uwarunkowań prawnych, „International Journal of Legal Studies”, 2021, nr 10 (2), s. 13-26 /ISSN 2543-7097, e-ISSN 2544-9478/ (członek zespołu eksperckiego).
 - Synteza raportu badań na temat: Projections of the Educational System in Poland

Based on Labour Market Trends, "International Journal of New Economics and Social Sciences", 2022; nr 15 /ISSN 2450-2146, e-ISSN 2451-1064/ (członek zespołu autorskiego).

- Realizacja dwóch indywidualnych grantów naukowo-badawczych:
 - Grant promotorski pod kierownictwem prof. dr. hab. inż. Piotra Sienkiewicza pt. „Model bezpieczeństwa ekonomicznego Rzeczypospolitej Polskiej” (4 listopada 2010 r.- 4 listopada 2012 r.).
 - Grant Marszałka Województwa Mazowieckiego na temat: „Model bezpieczeństwa ekonomicznego” – 2011 r.).

6.3.2. Instytut Socjologii WNHIS UKSW:

- Praca w Zespole Młodych Naukowców Polskiego Komitetu Prognoz „Polska 2000 Plus” PAN, polegająca na uczestnictwie w badaniach naukowych, m.in. tworzeniu prognoz; aktywne uczestnictwo w seminariach i konferencjach naukowych.
- Uczestnictwo jako trener w projekcie szkoleniowym „Efektywne NGO i Izby Gospodarcze” (nr projektu: POWR.02.16.00-00-0048/16; okres: 2018-2020) realizowanym przez Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym. Tematyka szkoleń: innowacje produktowe i procesowe w przedsiębiorstwie, bezpieczeństwo ekonomiczne przedsiębiorstwa, prognozowanie rozwoju przedsiębiorstwa.
- Uczestnictwo jako trener w projekcie szkoleniowym „Optymalizacja funkcjonowania gmin otaczających miasta” w ramach Programu 1. GOSPOSTRATEG – strategiczny program badań naukowych i prac rozwojowych „Społeczny i gospodarczy rozwój Polski w warunkach globalizujących się rynków” realizowanego wspólnie z MSWiA.
- Współautorka następujących projektów naukowo-badawczych:
 - Projekt pod tytułem „Innowacyjny system bezprzewodowego pomiaru zużycia i produkcji energii elektrycznej oparty o klasyczne i odnawialne źródła energii”. Wniosek złożono do NCBR w ramach konkursu PO IR 1/4.1.4/2017.
 - Projekt pod tytułem „Opracowanie innowacyjnego typu wymiennika ciepła do procesu regazyfikacji charakteryzującego się rozwiniętą powierzchnią poprzez zastosowanie pulsacyjnych rurek ciepła”. Wniosek o numerze: POIR.04.01.01-00-0058/18 złożono do NCBR w ramach konkursu nr 1/4.1.1/2018.

- Projekt pod tytułem „Opracowanie innowacyjnej technologii zwiększenia efektywności energetycznej sieci gazowych poprzez zastosowanie turbinowego generatora prądu oraz inteligentnego systemu sterowania energią w stacjach redukcyjno-pomiarowych”. Wniosek o numerze POIR.04.01.01-00-0049/18 złożono do NCBR w ramach konkursu nr 1/4.1.1/2018.
- Projekt pod tytułem „System elektronicznego monitoringu i wsparcia zarządzania infrastrukturą gazową bazujący na innowacyjnych metodach NDT”. Wniosek złożono do NCBR w ramach konkursu nr 1/4.1.1/2018. Wnioskowi nadano numer: POIR.04.01.01-00-0039/18.
- Projekt pod tytułem „Szkoła Liderów”. Wniosek o dofinansowanie w został złożony w ramach konkursu nr POWR.03.01.00-IP.08-00-3MU/18, „Trzecia Misja Uczelni” – termin złożenia: 26 czerwca 2018 r.
- Projekt pod tytułem „Efektywne MSP” o dofinansowanie w ramach konkursu nr POWR.03.01.00-IP.08-00-3MU/18 „Trzecia Misja Uczelni” – termin złożenia: 26 czerwca 2018 r.
- Projekt o dofinansowanie w ramach POIR 4.1.4 przy współpracy w Wydziałem Mechaniczno-Energetycznym Politechniki Wrocławskiej, Sepin, WNHiS UKSW – termin złożenia oferty: II połowa roku 2018.

6.3.3. Instytut Ekonomii i Finansów WS-E UKSW:

- Uczestnictwo w projekcie Efektywne NGO i Izby Gospodarcze (nr projektu: POWER.02.16.00-00-0048/16), polegające na prowadzeniu cyklu szkoleń dotyczących innowacyjności na terenie całej Polski w okresie 2018-2020. Szkolenia były organizowane dla przedstawicieli organizacji pozarządowych, stowarzyszeń oraz fundacji.
- Przeprowadzenie badania 360 stopni dla Rzeszowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego w okresie 2022-2023.
- Opracowanie Strategii Rozwojowej do 2030 roku dla Rzeszowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego – 2023 r.
- Wystąpienie pt. „Prognozy systemu edukacyjnego w Polsce oparte na tendencjach rozwojowych rynku pracy” na konferencji Conference on Dual Education organizowanej 22 maja 2022 r. w Rzeszowie.

- Wystąpienie pt. „Zarys modelu prognostycznego dla infrastruktury krytycznej w Polsce” na konferencji „Strategia rozwoju gospodarki wodno-ściekowej na terenie gminy Izabelin”, organizator: Gmina Izabelin, Gminne Przedsiębiorstwo Wodno-Kanalizacyjne „Mokre Łąki” sp. z o.o., Izabelin 27 września 2022 r.

6.3.4. Instytut Pracy i Spraw Socjalnych:

- Wywiad i dyskusja (15 listopada 2021 r.) w cyklu spotkań *on-line* Idea Rozwoju Twojego Biznesu organizowanych przez Ministerstwo Rozwoju i Technologii oraz PARP na temat „Polski rynek pracy w perspektywie najbliższych lat” (dostęp na Wideokonferencja: Polski rynek pracy w perspektywie najbliższych lat – YouTube).
- Popularyzacja wyników badań projektu projekcie „System prognozowania polskiego rynku pracy” nr POWR.02.04.00-00-0083.
- Przeprowadzenie szkoleń z obsługi systemu prognozowania polskiego rynku pracy (w ramach projektu nr POWR.02.04.00-00-0083) dla pracowników wojewódzkich urzędów pracy oraz powiatowych urzędów pracy w okresie luty 2021-kwiecień 2021.

6.3.5. Centrum Gospodarki Światowej, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego

- Współautorka wniosków o badania naukowe do NCBR:
 - Ocena wpływu programów pomocy publicznej na przykładzie pandemii Covid-19 na wyniki przedsiębiorstw oraz aplikacji wyników analizy do otoczenia gospodarczo-prawnego nr wniosku GOSPOSTRATEG.IX-0014/22.
 - Projekt pod tytułem „Modele ekonomii zdrowia publicznego w krajach Unii Europejskiej” w ramach konkursu „Nauka dla Społeczeństwa II”.
- Organizacja konferencji pt. „Nauki ekonomiczne na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego wobec wyzwań cywilizacyjnych współczesnego świata i zagrożeń bezpieczeństwa ekonomicznego” (5 czerwca 2023 r.).

7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt 1-6 wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

7.1. Uczestnictwo w pracach ośrodków i instytucji naukowych poza Uczelniami, w których byłam zatrudniona:

7.1.1. Aktywnie uczestniczyłam w pracach Zespołu Młodych Naukowców przy Komitecie Prognoz PAN „Polska 2000”, do którego zostałam powołana w drodze konkursu na lata 2015-2018. Funkcjonowałam w nim jako członek zespołu, co wyrażało się braniem

udziału w sympoziach i konferencjach organizowanych przez Komitet Prognoz oraz autorstwem lub współautorstwem kilku ekspertyz dotyczących prognozy rozwojowych oraz katastroficznych wizji dotyczących bezpieczeństwa militarnego oraz politycznego w długim okresie. W ramach działalności w Zespole Młodych Naukowców byłam uczestnikiem kilku konferencji.

7.1.2. Instytut Pracy i Spraw Socjalnych: specjalista ds. prognozowania w projekcie „System prognozowania polskiego rynku pracy” nr POWR.02.04.00-00-0083 (na pół etatu). Wyrazem mojej aktywności było uczestnictwo w projekcie „System prognozowania polskiego rynku pracy”, w którego realizacji odpowiadałam za cotygodniową i comiesięczną analizę danych dotyczących rejestracji osób bezrobotnych (z systemu SYRIUSZ) oraz analizę internetowych ofert pracy, bazującą na danych z informatycznego systemu stworzonego przez IPISS. Dane przekazywano do Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej. W ramach systemu były także przygotowywane ekspertyzy rynkowe oraz debaty naukowe.

7.2. Weryfikacja wiedzy w praktyce. W pewnych okresach równolegle realizowałam się w praktyce gospodarczej:

- Prowadząc praktyki zawodowe w Agencji Mienia Wojskowego oddział Warszawa na stanowisku administracyjnym.
- Prowadząc praktyki zawodowe na stanowisku administracyjnym związanym z zarządzaniem magazynem (2008 r.) w firmie LOGISTYK Servis.
- Jako menadżer w firmie P.U.H. „Wysowa Dom” (w latach 2013-2015), gdzie zajmowałam się nadzorem organizacyjnym i zarządczym nad pracownikami budowlanymi.
- Jako współwłaściciel firmy „Usługi Anna Dziurny” prowadzącej działalność gospodarczą w branży budowlanej (okres 2015-2022) wykonującej budowle (mosty, estakady) infrastruktury krytycznej.

.....
(podpis wnioskodawcy)